

6785 ^{31/3} 25 : 2. Beh. af F. t. L. ang. Fuldmægtige ved Underretterne udenfor København m. m. 6786

i selve Lovforslaget, nærer jeg en vis Frygt for, at man derved vil lægge Sten i Vejen for Lovforslagets Gennemførelse. Naar der, som de Herrer Gang paa Gang forsikrer, er rørende Enighed, burde de, synes jeg, give dette mere Udtryk i Handling i Stedet for at stille et Slags Forslag, der kun kan skabe Vanskeligheder, ikke mindst paa det nuværende Tidspunkt af Rigsdagssamlingen.

Overfor den ærede sidste Taler (Vanggaard) vil jeg gerne sige, at skal vi nu til at indføre Sportelsystemet igen, saa at Embedsmændene skal have direkte Andel i Gebyrerne, er vi vist noget for langt ude, og det er højst ejendommeligt, at man skal høre saadanne Tanker fremsat fra Venstres Side.

Endelig vil jeg gerne have Lov til at pege paa en bestemt Ting i det ærede Medlem Hr. Rytters Udtalelser, nemlig at man gennem dette famøse Ændringsforslag fik Lejlighed til at regulere Priserne for Retshjælps-Assistance. Jeg troede netop, det var Venstres Ønske, at der skulde være fri Konkurrence; det er ejendommeligt at se, at Venstre, der ellers ved alle mulige Lejligheder er den frie Konkurrences Talsmænd, benytter denne Lejlighed til at søge indført den ellers saa stærkt forkætrede Prisregulering.

Holger Andersen: Man skulde tro, at Rigsdagen var stillet overfor et af de mest haabløse og vanskelige Spørgsmaal, der overhovedet findes for Lovgivningsmagten, naar man foretager et historisk Tilbageblik over dette Spørgsmaals Behandling i Rigsdagen. Jeg tror, at dette Spørgsmaal har været forhandlet her i det meste af 20 Aar. Allerede i de faa Aar, jeg har haft den Ære at være Medlem af dette høje Ting, har vi haft det liggende paa Tingets Bord det ene Aar efter det andet, og altid har man, som det ærede Medlem Hr. Sven udtalte, forsikret, at man var rørende enig om det Princip, dette Lovforslag byggede paa. Ja, man kan jo vise saa megen Velvillie overfor et Lovforslag, at man til sidst bliver helt angstelig derfor, og jeg maa unægtelig sige, at den Velvillie, der er kommet til Orde overfor dette Lovforslag fra nogle af de ærede Talere, der har haft Ordet i Eftermiddag, er af en besynderlig Art. Det ærede Medlem Hr. Axel Møller, som jeg

beklager at maatte være meget uenig med i denne Sag, begyndte med at udtale Tilslutning til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, og Hr. A. C. D. Petersen ønskede dette Lovforslags Princip gennemført. Det forekommer mig imidlertid, at det ærede Medlem Hr. Axel Møller ikke fremdeles udtalte sig i Tilslutning til dette Princip, han mente overhovedet, at de Farer, som man vil væрге sig imod, langt mere var teoretiske end praktiske. Jeg skal heroverfor minde om de yderst uheldige Erfaringer, vi i de sønderjydske Landsdele har gjort med Hensyn til Dommerfuldmægtigenes Privatpraksis. De Erfaringer, man fra Tid til anden høster, indskærper med bydende Nødvendighed, at dette Lovforslag hurtigst muligt gennemføres. Naar man taler om, at det kun er en tom Attrap, et rent og skært Løftelovforslag, er der dertil at sige, at ogsaa i sin nuværende Skikkelse bygger det i Virkeligheden paa det Arbejde, der blev gjort af den Kommission eller det Udvalg, der blev nedsat, jeg tror det var i Aaret 1919. Dette Lovforslag har virkelig været Genstand for saa mange Overvejelser baade i denne Rigsdagssamling og i tidligere Rigsdagssamlinger og i Udvalg m. m., at jeg ikke ved, hvad man egentlig tilsigter med at henvise det til nye Overvejelser i den kommende Rigsdagssamling, jeg er overbevist om, at det blot vil føre til en Udskydelse af Lovforslagets Vedtagelse, saaledes at der aldrig kommer noget som helst ud af det. Men i øvrigt skal jeg holde mig til selve Ændringsforslagene og ikke uddybe de Synspunkter, der nu fra forskellige Sider har været gjort gældende, som om dette Lovforslag var til første eller tredje Behandling i dette høje Ting.

De Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Vanggaard nys fremsatte vedrørende de af Mindretallet under Punkt 4 stillede Ændringsforslag, forekommer mig at være et meget talende Udtryk for de Konsekvenser, som Mindretallets Ændringsforslag ført ud i Livet vilde have, thi naar man vil genoplive Sportelsystemet for at vække Fuldmægtigenes Interesse i de Sager, som henlægges til dem her efter Ændringsforslag Nr. 4, kommer man ad en Omvej tilbage til det Princip, man netop efter dette Lovforslag vilde til Livs. Det drejer sig om et stort, rent principielt Spørgsmaal, som jeg